

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Růženu Kučerovou v právní věci žalobce: **DROGERIE MARTINA s.r.o.**, IČ 26707870, se sídlem Revoluční 462/6, 290 01 Poděbrady III, zastoupeného advokátem JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, se sídlem Národní 25, 110 00 Praha 1, proti žalovaným: 1) **p.k. Solvent s.r.o.**, IČ 25069497, se sídlem K Žižkovu 9/640, Praha 9, zastoupeného advokátem Mgr. et Mgr. Janem Rabasem, se sídlem Vinohradská 6, 120 00 Praha 2 - Vinohrady, 2) **HOFA GUARD s.r.o.**, IČ 26424631, se sídlem U Strže 472/6, 140 00 Praha 4, zastoupeného advokátem Mgr. Karlem Fischerem, se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, o ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání,

t a k t o :

- I. Žalovaný č. 1 je povinen zaplatit žalobci částku 65.857,- Kč s úroky z prodlení ve výši 10,5% od 7.3.2008 do 30.6.2008 a dále s ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operaci ČNB hlášené ve Věstníku ČNB a platné vždy k 1. dni příslušného kalendářního pololetí, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný č. I je povinen zaplatit žalobci částku 200.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba na úhradu částky 7.546,- Kč s příslušenstvím ve vztahu k žalovanému č. 1 se zamítá.
- IV. Žaloba na úhradu částky 1.800.000,- Kč a úroků z prodlení z částky 2.000.000,- Kč ve vztahu k žalovanému č. 1 se zamítá.
- V. Žaloba na úhradu částky 73.403,- Kč vůči žalovanému č. 2., kdy povinnost žalovaného je solidární ve vztahu k žalovanému č. 1, se zamítá.

- VI. Ve vztahu žalobce a žalovaný č. 1 se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**
- VII. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 1 k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 25.080,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nekalosoutěžnímu jednání obou žalovaných. Dle žalobního tvrzení žalobce provozuje síť pěti prodejen kosmetiky a drogerie a to po jedné v Golčově Jeníkově, Vlašimi, Praze a dvě prodejny ve Vysokém Mýtě. Společnice žalobce paní V. B. je provozovatelem sítě 12 prodejen kosmetiky a drogerie.

Žalovaný č. 1 je velkoobchodním dodavatelem drogistického zboží a na základě tzv. franšízových smluv působí jako servisní organizace obchodního řetězce TETA drogerie.

Počínaje dnem 14.12.2007 začal žalovaný č.1 blokovat vstup do prodejny žalobce v Praze a obou prodejen ve Vysokém Mýtě. Před každým z těchto obchodů stáli neznámí muži, kteří drželi pomlouvačné transparenty a rozdávali letáky, v nichž byly obsažené nepravdivé informace o žalobci. Na transparentech bylo uvedeno: „OMLOUVÁME SE NAŠIM ZÁKAZNÍKŮM. Nedodržováním doby splatnosti a dlouhodobým neplněním smluvních podmínek ztratila tato prodejna MARTINA, provozovaná paní V. B., dispozice prodávat zboží, dodané z drogistického velkoobchodu.“ Letáky obsahovaly text: „Vážený zákazníku, je vysoce pravděpodobné, ŽE NÁKUPEM ZBOŽÍ V TÉTO DROGERII MARTINA, provozované paní V. B., NAPOMŮŽETE SPÁCHÁNÍ TRESTNÉHO ČINU ZPRONEVĚRY.“ Od 18.12.2007 začal žalovaný rozdávat před výše uvedenými obchody nové letáky, obsahující text: „NOVÁ televizní senzace proběhla, PRÍMA. ALE FAKTA SE NEMĚNÍ: TATO PRODEJNA NEOPRÁVNĚNĚ DISPONUJE CIZÍM MAJETKEM. Prosíme, nebuďte lhostejní. Od minulého týdne se bráníme prostřednictvím soudu, i orgánů činných v trestním řízení. Ale nemůžeme jen přihlížet, jak nám mizí majetek. p.k. Solvent. s.r.o.“

Informace, které šířil žalovaný č. 1 ve dnech 14. až 19. 12. 2007 před prodejnami žalobce, byly nepravdivé a byly způsobilé vyvolat u kolemjdoucích a tedy potencionálních spotřebitelů obavu, že žalobce není seriózním podnikatelem, že neplní své závazky a dopouští se trestné činnosti. Jednání žalovaného č. 1 vyvolalo obavu i u zaměstnanců žalobce. Tito vůbec netušili, proč k opatřením, k nimž žalovaný přistoupil, došlo.

Žalovaný č. 1 se začal obracet na vlastníky nebytových prostor, v nichž žalobce provozuje, na základě nájemních smluv, prodejnu drogistického zboží. V dopisech byla V. B. označena za osobu, která neplní převzaté závazky a byla dokonce obviněna z toho, že zpronevřuje zboží žalobce. Žalovaný č. 1 vlastníku nebytových prostor nabízel převzetí nájemního vztahu po paní V. B..

Dne 18.12.2007 rozeslal žalovaný č. 1 svým obchodním zástupcům dopis nazvaný „Vyjádření k situaci nad drogerií MARTINA“ a vyzval je, aby dopis rozeslali všem zákazníkům i dodavatelům. V dopise je paní B. obviňována z toho, že dlouhodobě neplnila finanční závazky, že platila velmi špatně a že jí dluhy narůstaly tím, že si otevřela nové

prodejny. Žalovaný č. 1 dále v dopise tvrdí, že paní B. dluží miliony a nechce vydat zboží, které jí nepatří. Dopis žalovaného č. 1 byl následně jeho obchodními zástupci rozeslán prostřednictvím elektronické pošty i dodavatelům žalobce.

Výše popsané jednání žalovaného č. 1 způsobilo žalobci majetkovou i nehmotnou újmu. Majetková újma spočívá ve snížení tržeb v důsledku blokování vstupu zákazníků do prodejen žalobce a jejich odrazování od nákupu prostřednictvím rozdávaní letáků, obsahující nepravdivé informace. Ušlý zisk, který by žalobce realizoval ve svých prodejnách v době od 14.12.2007 do 19.12.2007, pokud by se žalovaný č. 1 protiprávního jednání nedopustil, vyčíslil žalobce částkou 44.272,- Kč. Jedná se o rozdíl předpokládaných tržeb za předmětné období v prodejnách Praha, Vysoké Mýto 1, Vysoké Mýto 2, Vlašim a Golčův Jeníkov.

Žalobce z důvodu nekalosoutěžního jednání vynaložil ve dnech 18.12.2007 a 19.12.2007 náklady na ostrahu prodejen ve výši 29.131,- Kč. Žalobci tak vznikla škoda ve výši 73.403,- Kč.

Nehmotná újma spočívá v poškození dobré pověsti žalobce, kterou si léta pracně budoval a která byla nenapravitelným způsobem poškozena. Jednání žalovaného č. 1 bylo přitom směřováno jak na zákazníky žalobce, jeho obchodní partnery, tak na jeho zaměstnance. Všichni tito byli žalovaným přesvědčováni o tom, že paní B. neplní své závazky, není seriózní podnikatelkou a dopouští se trestné činnosti. Toto jednání bylo zjevně vedeno s cílem poškodit žalobce v hospodářské soutěži.

Žalobce se domáhal úhrady částky 73.403,- Kč s příslušenstvím společně a nerozdílně i na žalovaném č. 2. Částka 73.403,- Kč se sestává z náhrady ušlého zisku ve výši 44.272,- Kč a částky 29.131,- Kč uhrazené za ostrahu prodejen žalobce. Žalovaný č. 1 ve dnech 14.12.2007 až 19. 12. 2007 šířil před prodejny žalobce nepravdivé informace, které žalobce poškodily v hospodářské soutěži. Nepravdivé informace o žalobci byly šířeny prostřednictvím transparentu a letáků, které drželi, resp. rozdávali pracovníci společnosti žalovaného č. 2. Tato společnost uzavřena s žalovaným č. 1 smlouvu o zajištění ostrahy. Ke vzniku uvedené škody došlo společným jednáním žalovaného č. 1 a žalovaného č. 2. Žalovaný č. 2 se svým jednáním zapojil do nekalosoutěžního jednání žalovaného č. 1 a tím se dopustil nekalosoutěžního jednání dle § 44 obchodního zákoníku. Žalovaný č. 2 též odpovídá za škodu dle ustanovení § 415 občanského zákoníku a § 420 odst. 1 občanského zákoníku. Při činnosti, kterou vykonával před prodejny žalobce, si nepočínal tak, aby nedocházelo ke škodě na majetku žalobce, čímž porušil povinnosti dle ustanovení § 415 občanského zákoníku. V příčinné souvislosti s porušením této povinnosti žalobci vznikla škoda.

Žalovaný č. 1 navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaný č. 1 uvedl k žalobnímu nároku, že vlastní a vyvíjí maloobchodní koncept TETA DROGERIE určený pro odbyt drogistického zboží. Maloobchodní síť prodejen TETA DROGERIE tvoří celkem 672 prodejen, na maloobchodním drogistickém trhu České republiky zaujímá zhruba 10% podílu. Partnerem žalovaného byla V. B., která byla členem sítě TETA DROGERIE. Na konci roku 2006 V. B. společně s manželem koupila společnost BEKO CZ s.r.o., kterou přejmenovala na DROGERIE MARTINA s.r.o. se záměrem převést podnikatelské aktivity z fyzické osoby na právnickou osobu. Nové prodejny v roce 2007 byly již otvírány přímo pod společností DROGERIE MARTINA s.r.o. Mezi žalobcem a žalovaným č.1 došlo dne 4.9.2007 k uzavření rámcové kupní smlouvy. Vzhledem k tomu, že mezi žalobcem a žalovaným č. 1 nedošlo k dohodě o zajištění pohledávek zajišťovací směnkou, žalovaný spolupráci s žalobcem

ukončil a ve dnech 12.12.2007 a 14.12.2007 odstoupil od všech smluv, uzavřených se žalobkyní i od všech smluv, uzavřených s V. B..

Žalovaný č. 1 učinil nesporným, že nechal ve dnech 14.12.2007 až 19.12.2007 prostřednictvím zjednané agentury rozdávat letáky s výše uvedeným textem a zveřejnil transparency s výše uvedeným textem.

Žalovaný č. 1 učinil nesporným, že se obrátil dopisy, označenými v žalobě, na pronajímatele nebytových prostor. Žalovaný č.1 učinil nesporným, že vydal tiskovou zprávu dne 15.12.2007 a že rozeslal dne 18.12.2007 svým obchodním zástupcům letáček s textem výše uvedeným. Žalovaný č. 1 namítl, že informace, které zveřejnil, byly pravdivé. Tyto informace neuváděl se soutěžním úmyslem, úmyslem žalovaného č. 1 bylo informovat o skutečnostech a událostech, které nastaly. K tomuto informování byl donucen vnějšími okolnostmi, musel informace, které šířila žalobkyně, uvést na pravou míru.

K nároku na náhradu škody ve výši ušlého zisku žalovaný č. 1 namítl, že žalobkyni žádná škoda nevznikla, žalovaný č. 1 neporušil žádnou právní povinnost a není dána příčinná souvislost mezi tvrzeným ušlým ziskem a jednáním žalovaného č. 1. K nároku na náhradu nákladů za ostrahu ve výši 22.131,- Kč žalovaný č. 1 namítl, že se nedomáhal vydání zboží za použití fyzické síly a nebylo jej třeba střežit.

K nároku na úhradu částky 2.000.000,- Kč z titulu zadostiučinění žalovaný č. 1 namítl, že není pravdou, že by žalobce dlouhá léta budoval svoji pověst vzhledem k tomu, že DROGERII MARTINA s.r.o. koupila V. B. až v závěru roku 2006. Označení DROGERIE MARTINA zákaznická veřejnost a ostatní účastníci drogistického trhu spojují nikoliv se společností DROGERIE MARTINA s.r.o., ale s osobu paní V. B., ta uplatňuje vůči žalovanému č. 1 žalobou, podanou u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 Cm 34/2008, nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 5.000.000,- Kč. Nárok ve výši 2.000.000,- Kč je nepřiměřený hospodářskému výsledku žalobce vzhledem k tomu, že tuto částku by dle účetních dokladů žalobce získal za období 90 let obchodní činnosti.

Žalovaný č. 2 navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaný č. 2 namítl, že jednání žalovaného č. 2 nelze považovat za nekalosoutěžní vzhledem k tomu, že žalovaný č. 2 není soutěžitelem ve vztahu k žalobci. Žalovaný č. 2 nepodniká na trhu s drogistickým zbožím a není u něj dána ani existence soutěžního záměru. Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 uzavřeli smlouvu o ostraze prodejen žalobce. Žalovaný č. 2 se nedopustil žádné protiprávního jednání a není dána příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného č. 2 a vznikem škody. V řízení nebylo prokázáno, že by zaměstnanci bezpečnostní agentury zabraňovali vstupu zákazníků do prodejny.

Z rámcové kupní smlouvy o dodávkách zboží ze dne 4.9.2007 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi kupujícím DROGERIE MARTINA s.r.o. a prodávajícím p.k. Solvent s.r.o. Předmětem smlouvy byly obchodní podmínky při dodávkách zboží prodávajícího kupujícímu. Dle smlouvy prodávající dodával kupujícímu zboží na základě objednávky. Cena zboží vychází z ceníku zboží prodávajícího, která bude snížena o slevy, které byly mezi kupujícím a prodávajícím sjednány. Splatnost faktur činí 45 dní ode dne vystavení. Dle článku 8 vlastnické právo ke zboží přechází na kupujícího až po úplné úhradě kupní ceny.

Z letáku bylo zjištěno, že obsahuje text: „Vážený zákazníku, je vysoce pravděpodobné, ŽE NÁKUPEM ZBOŽÍ V TÉTO DROGERII MARTINA, provozované paní V. B., NAPOMŮŽETE SPÁCHÁNÍ TRESTNÉHO ČINU ZPRONEVĚRY.“

Z letáku bylo zjištěno, že obsahuje text: „NOVÁ televizní senzace proběhla, PRÍMA. ALE FAKTA SE NEMĚNÍ: TATO PRODEJNA NEOPRÁVNĚNĚ DISPONUJE CIZÍM MAJETKEM. Prosíme, nebuďte lhostejní. Od minulého týdne se bráníme prostřednictvím soudu, i orgánů činných v trestním řízení. Ale nemůžeme jen přihlížet, jak nám mizí majetek. p.k. Solvent. s.r.o.“

Z dopisu ze dne 14.12.2007, adresovaného velkoobchodní síti, bylo zjištěno, že je směřován obchodním partnerům a spolupracovníkům p.k. Solvent s.r.o. servisní organizace síť TETA DROGERIE. V dopise je uvedeno, že autor dopisu odstoupil od spolupráce s firmami V. B. – MARTINA a MARTINA s.r.o. Důvodem bylo, že dlouhodobě neplnily finanční závazky, paní B. nezajišťovala závazky, nekale konkurovala drogistům v síti TETA, parazitovala v síti TETA, porušovala práva ze smluv o používání značky TETA, neměla zájem jednat o dodržování smluv a pravidel při spolupráci v rámci TETA DROGERIE, ztratila veškeré zábrany k netolerovatelnému jednání.

Z emailová korespondence ze dne 15.12.2007 bylo zjištěno, že uvádí: „přímo zde naleznete popis důvodů, proč již nespolupracujeme s firmami paní B.. Cítíme povinnost Vás informovat, že je velice vážně ohrožena úhrada pohledávek ze strany paní B.. Pokud tedy máte u firem paní B. nějaké pohledávky, jsou v současné době ohroženy. Cítíme povinnost Vám pomoci s řešením těchto pohledávek.“ Podepsán R. G., p.k. Solvent, TETA a Family drogerie.

Z tiskové zprávy ze dne 15.12.2007 bylo zjištěno, že p.k. Solvent uvedl, že byl nucen přijmout zvláštní opatření ve vztahu k prodejním místům provozovaným paní V. B.. Dne 12.12.2007 odstoupil od všech smluv, uzavřených s paní V. B. a společností DROGERIE MARTINA s.r.o. Požaduje vyrovnání všech dluhů a vrácení majetku, který je v jejím držení a se kterým neoprávněně nakládají. V souvislosti s porušováním smluv by mohla být naplněna skutková podstata trestného činu zpronevěry, tudíž společnost podala dne 13.12.2007 trestní oznámení příslušným orgánům. Důvodem je, že paní B. v rozporu se smlouvou, nepřipustnými metodami, konkurovala ostatním drogistům, zásobovala prodejny zbožím, získaným za zvýhodněných podmínek, ačkoliv nepatřily do sítě p.k. Solvent, užívala reklamní a propagační materiály ve svých prodejnách, které nepatřily do sítě p.k. Solvent, dlouhodobě neplnila finanční závazky a odmítala je zajistit.

Z tiskové zprávy ze dne 19.12.2007 bylo zjištěno, že p.k. Solvent s.r.o. uvedl, že teprve dne 19.12.2007 byla připsaná na účet společnosti částka, kryjící podstatnou část hodnoty zboží, tudíž byla potřeba hlídat dodané zboží bezpečnostní agenturou. Společnost p.k. Solvent je přesvědčena, že bez použití agentury a přijetí ostatních opatření by k výše uvedenému zajištění ze strany paní B. nedošlo.

Z emailové korespondence ze dne 18.12.2007 bylo zjištěno, že společnost žalobce rozeslala obchodním partnerům dopis, obsahující vyjádření k situaci na drogeriích MARTINA. Obsahoval informaci, že žalobce počal hlídat zboží, aby se neztrácelo vzhledem k tomu, že paní B. odmítá vydat zboží, ke kterému již nemá dispoziční právo. Žalobce podal podnět k prošetření spáchání trestného činu zpronevěry.

Z letáku, vydaného žalovaným, bylo zjištěno, že obsahuje, mimo jiné, hesla: spolupráce startující podvody, spolupráce triky a úskoky, senzační mediální blamáž zloději křičí, chyt'te zloděje... Z dopisu ze dne 13.12.2007 bylo zjištěno, že žalobce poslal Ing. J. Č., bytem xxx, xxx, dopis, ve kterém uvádí, že se obrací na adresáta jako majitele nemovitosti s nebytovým prostorem xxx, xxx. Dosavadní nájemce drogerie MARTINA s.r.o. má velký objem neuhrazených pohledávek po splatnosti vůči žalobci. Objem pohledávek narostl na 12,5 milionů Kč. Paní B. ztratila práva k dispozici zásob na prodejnách, přesto nadále zpronevřuje naše zboží. „Žalobce nabízí převzetí nájemního vztahu ve Vašem nebytovém prostoru po paní V. B. (drogerie MARTINA s.r.o.)“, čím se snaží uchránit adresáta, že nebude dostávat platby za sjednané nájemné a služby s nájmem spojené řádně a včas.

Z výpovědi svědkyně L. M. bylo zjištěno, že pracovala ve funkci vedoucí prodejny v Praze 10, xxx, od roku 2002 do dubna 2010. V prosinci 2007 byli před prodejnou pracovníci bezpečnostní služby. Ti rozdávali letáky, kde byly uvedeny údaje o tom, že zboží, které prodáváme, je v podstatě kradené. Tyto údaje jsme považovali za lživé. Zaměstnanci nevěděli, co se děje a zákazníci se ptali, co se stalo. Vzhledem k tomu, že šlo o dobu před Vánoci, tak došlo k poškození prodeje. Svědkyně neví, kolik zákazníků odradilo rozdávání letáků před prodejnou, ale odhadla, že šlo o 20%. Pokud chtěl někdy vstoupit do prodejny, tak obdržel od bezpečnostní služby leták. Vedení firmy sdělovalo zaměstnancům, aby byli v klidu a pravděpodobně druhý den zajistili ochranku.

Z výpovědi svědka Ing. V. K. bylo zjištěno, že pracoval ve společnosti Garancia s.r.o., Kolín, která byla dodavatelem Drogerie MARTINA i v roce 2007. Svědek obdržel vysvětlení, které vydal p.k. Solvent a dále v Kolíně v xxx ulici viděl, že před Drogerií MARTINA je bezpečnostní služba, která šla do kontaktu se zákazníky. Poté, co svědek zjistil, že je před obchodem bezpečnostní služba, začal zjišťovat, jaký objem dodávek má Drogerie MARTINA nezaplacený. V kontextu dopisu, který dostal, bylo svědkovi zřejmé, že Drogerie MARTINA bude muset vydat určité peníze a tím pádem na firmu svědka peníze nezbudou. Svědek se jel podívat i do Poděbrad, zda je tam stejná situace a zjistil, že ano. I před touto drogerií byla též bezpečnostní služba. Svědek začal jednat s jinými dodavateli, kteří nebyli v konkurenčním vztahu k firmě svědka, zda o situaci vědí, ale též nebyli informováni. Na poradě vedení došli k rozhodnutí, že si dají určitý termín s tím, že počkají, zda proces s bezpečnostní službou bude pokračovat, pokud ano, pak budou požadovat jednostranně dodávku zboží nebo peněz. Vzhledem k tomu, že došlo ke zklidnění situace a z novinových článků se dozvěděli, že k odvozu zboží nedojde, firma opatrně pokračovala s dodávkami. Situaci využili tak, že se vrátili k původním platebním lhůtám, které krátce předtím pro paní B. byly prodlouženy. Co se týká cen do akcí, svědek uvedl, že si nepamatuje, zda došlo ke změnám.

Z výpovědi svědkyně V. Š. bylo zjištěno, že v roce 2007 pracovala pro společnost Drogerie Martina s.r.o. jako účetní a to na základě živnostenského listu. Svědkyně stanovila výši ušlého zisku za období od 14.12. do 19.12.2007. Vzhledem k tomu, že šlo o nově otevřené prodejny, nemohla porovnat výši ušlého zisku s předcházejícími roky, tudíž postupovala tak, že stanovila předpokládanou tržbu za rok 2007 ve výši podle příjmů a výdajů obdobných společností. Svědkyně uvádí, že provádí účetnictví i pro jiné právnické osoby nebo jiné podnikatele, tudíž si vzala hospodářské výsledky těchto podnikatelů. Z výsledovky za rok 2006 stanovila výši marže 35%. Při stanovení marže stačí vycházet z marže u jedné prodejny vzhledem k tomu, že rabat je u všech prodejen stejný, protože zboží se nakupuje i prodává za stejnou cenu. K nárůstu tržby v období od 14.12.2007 svědkyně uvedla, že při prodeji drogistického zboží 14 dnů před vánoci dochází ke značnému nárůstu prodeje tohoto zboží.

Z výpočtu ušlých tržeb za období od 14.12. do 19.12.2007 bylo zjištěno, že je uvedeno, že předkládaná ušlá tržba u prodejny Praha činí 38.362,- Kč, Vysoké Mýto I 32.773,- Kč, Vysoké Mýto II 33.797,- Kč, Vlašim 30.710,- Kč, Golčův Jeníkov 35.119,- Kč. Průměrná marže dle výsledovky z roku 2006 činí 35%. Z denního prodeje prodejny Vysoké Mýto I v období od 1.12.2007 do 31.12.2007 bylo zjištěno, že 14.12.2007 byla tržba 22.581,- Kč a následně 15.12., 16.12., 17.12.2007 došlo k poklesu a to tak, že 15.12.2007 byla tržba 6.463,- Kč. Dne 20.12.2007 byla tržba 26.276,- Kč, 21.12. 2007 byla tržba 43.523,- Kč. Z denního prodeje Vysoké Mýto II v období od 1.12.2007 do 31.12.2007 bylo zjištěno, že došlo k poklesu tržby ve dnech 15.12.2007 a 16.12.2007, kdy ve vztahu k 14.12.2007, kdy byla tržba 18.719,50 Kč, 15.12.2007 byla tržba 9.102,- Kč, 16.12.2007 tržba 7.476,50 Kč.

Z faktury dodavatele Prague Security Group č. FH543 ze dne 2.1.2008 bylo zjištěno, že odběrateli drogerie MARTINA s.r.o. bylo vyfakturováno dle objednávky ze dne 17.12.2007 ostraha prodejen ve dnech 18.12. a 19.12. 2007 v částce 29.131,- Kč. Na faktuře je poznámka „převzal hotovost 1.2.2008“ s podpisem.

Z emailové korespondence mezi žalovaným č. 1 a žalobcem bylo zjištěno, že dne 12.12.2007 žalovaný č. 1 zaslal žalobci odstoupení od všech uzavřených smluv, dne 12.12.2007 a 13.12.2007 žalovaný č. 1 požadoval úhradu kupní ceny za dodané zboží ve výši 618.098,70 Kč s tím, že požaduje okamžité předání veškerého dodaného zboží, jehož povaha to umožňuje. Přílohou činí soupis faktur včetně výpočtu úroku z prodlení a smluvní pokuty v roce 2007. Z přehledu úhrad Drogerie MARTINA s.r.o. bez data bylo zjištěno, že je uveden datum úhrady 14.12.2007 Drogerií MARTINA s.r.o. v částce 482.729,- Kč, 18.12.2007 v částce 52.492,20 Kč a 82.877,50 Kč, celkem 618.098,70 Kč.

Z rozsudku Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 8 C 40/2008 bylo zjištěno, že ve věci žalobce p.k. Solvent s.r.o. proti žalovanému drogerie MARTINA s.r.o. byla stanovena žalovanému povinnost uhradit částku 9.871,24 Kč s tím, že žalovaná částka představuje úroky z prodlení v celkové výši 7.255,50 Kč a smluvní pokutu ve výši 2.615,68 Kč s tím, že dle přílohy k rozsudku, obsahující 74 faktur, za jejichž prodlení se žalovaný domáhal úhrady úroků z prodlení, bylo zjištěno, že faktury byly vydány v období od 8.1.2007 do 22.10.2007.

Ze smlouvy o zabezpečení zakázky ze dne 13.12.2007 včetně dodatku ze dne 18.12.2007 a pokynů pro agenturu a instrukce pro pracovníky agentury bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi p.k. Solvent s.r.o. jako objednatelem a Alfa Guard s.r.o. Předmětem byla ostraha zboží dodaného objednatelem do prodejen uvedených v seznamu s tím, že objednatel objednáva ostrahu zboží a distribuci letáků zákazníkům a verbální informování ve smyslu obsahu letáků jednotlivých prodejen, pracovníci agentury budou strážít prodejnu před odvozem zboží z prodejny. Smlouva byla uzavřena na dobu od 13.12.2007 do 23.12.2007. Dle přílohy ostraha měla být provedena v prodejně Praha 10-xxx, Vysoké Mýto- xxx a Vysoké Mýto-A.V. Šembery 121. V dodatku ze dne 18.12.2007 bylo dohodnuto, že od 18.12.2007 se upouští od ostrahy obou prodejen ve Vysokém Mýtě.

Z výpovědi jednatele žalovaného J. F. bylo zjištěno, že společnost žalovaného č. 2 uzavřela smlouvu s p.k. Solvent. Postupovali tak, že u prodejny byla dvoučlenná hlídka, která nejprve kontaktovala Policii ČR nebo Městskou Policii a hlídka měla k dispozici seznam nezaplacených faktur. Jednatel byl osobně v prodejně v Praze ve Strašnicích. Reakce zaměstnanců byla taková, že zaměstnanci nejprve zavírali, prodejnu poté otevřeli, následující den již bylo otevřeno normálně. K současnému pobytu dvou bezpečnostních složek

v prodejně jednatel uvedl, že členové hlídek se pozdravili, protože se znali, bezpečnostní služba žalovaného byla kousek od prodejny, bezpečnostní služba najatá žalobkyní byla uvnitř prodejny.

Z výslechu svědka T. V. bylo zjištěno, že je společníkem společnosti žalovaného č. 2. Pro společnost zajišťuje bezpečnostní akce. Tyto bezpečnostní akce zajišťoval i v roce 2007. Společnost uzavřela s p.k. Solvent smlouvu, dle které měli rozdávat letáky a držet transparent. To prováděli až do okamžiku, kdy to zakázala Policie ČR. Svědek byl osobně přítomen události ve Vysokém Mýtě, kdy přijela Policie, zakázala rozdávat letáků. Od tohoto okamžiku již leták nerozdávali, pouze monitorovali prodejnu, takže členové hlídky byli pouze v autech.

Z výkazů zisků a ztráty obchodní firmy drogerie MARTINA s.r.o. bylo zjištěno, že v roce 2006 činil výsledek hospodaření ztrátu 104.000,- Kč, v roce 2007 ztrátu 306.000,- Kč, v roce 2008 činil výsledek hospodaření částku 32.000,- Kč a v roce 2009 částku 22.000,- Kč.

Soud neprovedl důkaz výsledkem svědků navrhaných žalobcem vzhledem k tomu, že tito svědci měli být vyslechnuti ke stejným skutečnostem, ve kterých vypovídali svědkové Ing. V. K., V. Š. a L. M.. Soud neprovedl důkazy výslechem pracovníka žalovaného č. 1 a jednatele žalovaného č.1 M. M., důkaz prohlídkou kamerových záznamů, pořízený žalovaným č. 2 o situaci před prodejny v době účasti pracovníků bezpečnostní agentury vzhledem k tomu, že tyto důkazy považoval za nadbytečné. Soud též nehodnotil ostatní provedené důkazy, zejména korespondenci mezi účastníky vzhledem k tomu, že neměly vliv na rozhodnutí ve věci.

Na základě výše uvedených tvrzení a zjištěných skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná vůči žalovanému č. 1 v rozsahu uvedené v první a druhé části výroku rozhodnutí. Dle žalobního tvrzení se žalovaný č. 1 dopustil jednání, které naplnilo znaky nekalé soutěže ve smyslu generální klauzule dle § 44 odst. 1 obchodního zákoníku a zlehčování dle § 50 obchodního zákoníku, když uváděl a rozšiřoval nepravdivé údaje o poměrech a výkonech žalobce jako jiného soutěžitele.

Dle § 44 obchodního zákoníku je nekalosoutěžní jednání hospodářské soutěže, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobeno přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Dle ustanovení § 50 obchodního zákoníku zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výrobcích nebo výkonech jiného soutěžitele, nepravdivé údaje způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Zlehčováním je i uvedení a rozšiřování pravdivých údajů o poměrech, výrobcích či výkonech jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen.

V řízení je mezi účastníky nesporné, že žalobce a žalovaný č. 1 jsou soutěžitelé na trhu prodeje drogistického zboží, kdy žalobce provozoval prodejny s drogistickým zbožím a žalovaný č. 1 uzavřel franšízové smlouvy a franšizingu příbuzné smlouvy s maloobchodními prodejny, které tvoří síť s označením TETA DROGERIE. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 se v prosinci roku 2007 dopustil nekalosoutěžního jednání a to zlehčování, kdy o žalobci rozšiřoval údaje, že prodejem zboží v prodejnách se může dopustit spáchání trestného činu zpronevěry. Tyto údaje byly poskytovány zákazníkům prodejen žalobce. V řízení bylo prokázáno, že letáky s výše uvedeným textem byly rozdávány před

třemi prodejny žalobkyně a to prodejnou v Praze 10 a dvěma prodejny ve Vysokém Mýtě.

V řízení bylo též prokázáno, že žalovaný se obrátil na vlastníka nebytové prostory, v níž žalobce provozoval na základě nájemní smlouvy prodejnu drogistického zboží a to ve Vysokém Mýtě v Litomyšlské ulici s tím, že uvedl, že žalobce má velký objem neuhrazených pohledávek, žalovaný č. 1 byl nucen odstoupit od všech smluv a nabízí převzetí nájemního vztahu v nebytovém prostoru po Drogerii MARTINA s.r.o.

V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 zaslal dodavatelům žalobkyně listinu, obsahující informace, že Drogerie MARTINA dlouhodobě neplnila finanční závazky a dluhy narůstaly.

V řízení bylo prokázáno emailovou korespondencí ze dne 19.12.2007, obsahující seznam adresátů, že žalovaný č. 1 zaslal pracovníkům prodejen listinu, obsahující informace, že paní B. poškodila žalovaného č. 1 i TETU. Žalovaný č. 1 bude požadoval omluvu a úhradu škody. Paní B. odmítá vrátit zboží a lže, že nic nedluží.

Soud považuje rozšiřování výše uvedených informací o žalobkyni za zlehčování dle ustanovení § 50 odst. 2 obchodního zákoníku i za situace, kdy by tvrzení žalovaného č. 1, že žalobkyně dlužila žalovanému č. 1 za dodané zboží, bylo pravdivé. Žalovaný č. 1 se obrátil se svými informacemi na všechny zdroje podnikání žalobkyně, tj. na zákazníky, dodavatele i pronajímatele nebytových prostor, ve kterém byla provozována prodejna. Soud má zato, že toto jednání bylo provedeno s úmyslem zamezit účasti žalobkyně v hospodářské soutěži, protože sledovalo cíl odradit jak zákazníky, tak dodavatele, tak pronajímatele prodejny v další obchodní spolupráci s žalobkyní.

Dle ustanovení § 53 obchodního zákoníku, osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Žalobce se žalobou domáhal úhrady skutečné škody, spočívající v úhradě částky 29.131,- Kč společností Prague Security Group s.r.o. za ostrahu prodejen. V řízení bylo prokázáno výpovědi svědkyně L. M. a jednatele žalovaného č. 2, že bezpečnostní služba, najatá žalobkyní, prováděla ostrahu prodejny uvnitř provozovny. Fakturou č. 543 ze dne 2.1.2008 bylo prokázáno, že žalobkyně částku 29.131,- Kč společnosti Prague Security Group s.r.o. uhradila. Soud považuje nárok žalobce na úhradu výše citované skutečné škody důvodný vzhledem k tomu, že potřeba zajistit prodejnu bezpečnostní agenturu byla vyvolána v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného č. 1, který najal bezpečnostní agenturu, která se zdržovala před prodejnou.

Žalobce se žalobou domáhal úhrady ušlého zisku za období od 14.12.2007 do 19.12.2007 v částce 44.272,- Kč a to ušlý zisk v prodejnách v Praze, ve dvou prodejnách ve Vysokém Mýtě, v prodejně Vlašimi a v Golčově Jeníkově. Soud shledal nárok důvodný na ušlý zisk v prodejně Praha, Vysoké Mýto 1 a Vysoké Mýto 2 vzhledem k tomu, že v řízení bylo prokázáno, že bezpečnostní agentura předávala letáky zákazníkům žalobce právě v těchto prodejnách. Z rekapitulace denního prodeje v prodejně Vysoké Mýto 1, Vysoké Mýto 2 ve dnech 1.12.2007 do 31.12.2007 bylo zjištěno, že v týdnu od 14.12.2007, zejména dne 15.12.2007, došlo k snížení tržby a to v případě prodejny Vysoké Mýto 2 na polovinu a

Vysoké Mýto 1 na 1/3 proti předcházejícímu dni. Ke stanovení výše ušlého zisku vycházel soud z výsledku V. Š., která stanovila tento ušlý zisk tak, že jej stanovila v obvyklé výši dle hospodářských výsledků jiných podnikatelů, jimž též zpracovávala účetnictví. Průměrnou marži za prodávané zboží stanovila dle výsledovky za rok 2006 v částce 35%. 35% z ušlé tržby za prodejnu Praha, Vysoké Mýto 1 a Vysoké Mýto 2 činilo částku 36.726,- Kč.

Soud žalobě ve výši 65.857,- Kč s úroky z prodlení od data doručení žaloby žalovanému č. 1 z titulu náhrady škody vůči žalovanému č. 1, vyhověl. Ve zbytku nároku 7.546,- Kč s příslušenstvím byla žaloba zamítnuta, když žalobce požadoval ušlý zisk i v prodejnách v Golčově Jeníkově a Vlašimi, ačkoliv v řízení nebylo prokázáno, že by u těchto prodejen byly bezpečnostní službou rozdávány letáky. Soud tudíž neshledal příčinnou souvislost mezi tvrzeným ušlým ziskem a jednáním žalovaného č. 1.

Žalobce se dále domáhal vůči žalovanému č. 1 úhrady zadostiučinění ve výši 2.000.000,- Kč vzhledem k intenzitě zásahů do svých práv. Soud shledal nemajetkovou újmu žalovaného, spočívající v zásahu do goodwillu žalobce, kdy rozšiřování údajů o žalobci vyvolalo jak v zákaznících (viz snížení tržby), tak u dodavatelů zboží, nejistotu, týkající se dalšího působení žalobce na trhu. Soud s přihlédnutím na hospodářské výsledky žalobce v roce 2007 i v následujícím roce stanovil výši újmy částkou 200.000,- Kč. Žaloba byla zamítnuta v části nároku na zadostiučinění v částce 1.800.000,- Kč. Nárok na úhradu úroku z prodlení z částky 2.000.000,- Kč žalobci nevznikl vzhledem k tomu, že výše zadostiučinění se stanoví na základě úvahy soudu.

Žalobce požadoval náhradu škody v částce 73.403,- Kč na žalovaném č. 2 s tím, že povinnost žalovaného č. 2 k úhradě této částky byla stanovena společně a nerozdílně s žalovaným č. 1. Žalobce uvedl, že společným nekalosoutěžním jednáním se žalovaným č. 1 vznikla žalobci škoda ve výši 73.403,- Kč. Soud neshledal nárok žalobce vůči žalovanému č. 1 důvodným z titulu nekalosoutěžního jednání žalovaného č. 2 vzhledem k tomu, že předpokladem nároku z tohoto titulu je účast v hospodářské soutěži. Žalovaný č. 2 v předmětné věci uzavřel se žalovaným č. 1 smlouvu, v níž se zavázal rozdávat letáky a držet transparenty a provádět ostrahu prodejny s tím, aby nebylo odváženo zboží. Tuto činnost nelze považovat za jednání v soutěži se žalobcem, který působí na trhu s drogistickým zbožím, tato činnost nemůže být motivována soutěžním záměrem ze strany žalovaného č. 2. Soud tudíž nárok žalobce vůči žalovanému č. 1 z titulu ochrany proti nekalosoutěžnímu jednání neshledal důvodným.

Žalobce se domáhal vůči žalovanému č. 2 i náhrady škody dle ustanovení § 420 občanského zákoníku a 415 občanského zákoníku s tím, že si žalovaný při činnosti, kterou vykonával před prodejnami žalobce, nepočínal tak, aby nedocházelo ke škodě na majetku žalobce. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 2 vykonával svoji činnost na základě smlouvy se žalovaným č. 1. Žalobce v řízení neuvedl, v čem spočívá porušení právní povinnosti žalovaného č. 2 při sjednání a výkonu smluvního závazku a soud porušení právní povinnosti ze strany žalovaného č. 2 neshledal.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobu vůči žalovanému č. 2 důvodnou, této části žalobního nároku nevyhověl.

O nákladech řízení bylo ve vztahu žalobce a žalovaného č. 1 rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 2 občanského soudního řádu s ohledem na poměr úspěchu a neúspěchu obou účastníků.

Ve vztahu žalobce a žalovaného č. 1 soud přiznal žalovanému č. 2 náhradu nákladů řízení ve výši 25.080,- Kč a to náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 19.780,- Kč, 4x 300,- Kč paušál a DPH 4.180,- Kč.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí u obecného soudu povinného.

V Praze dne 19. října 2010

JUDr. Růžena Kučerová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Kindlová